

РЕШЕНИЕ

№ 20278

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20231110154567 по описа за 2023 година

Производството е по Глава втора от Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН).

Образувано е по молба от 05.10.2023г. на В. К. С. срещу ответника В. П. А., с правна квалификация чл. 2, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 3, т. 7 във вр. с чл. 5, ал. 1, във вр. с чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, с която се иска издаване на заповед за защита от домашно насилие. Молителката сочи, че ответникът е нейна единствена дъщеря, която е отгледала сама. Живеели заедно на адрес гр. София ж.к. „Сердика“, бл. 16, ет. 6, ап. 24 в жилище, собственост на ответника, закупено през 1997г. от молителката с лични средства.

Молителят С. твърди, че сама е отгледала своята дъщеря, която вече е завършила и работи като барман в различни заведения. От няколко години поведението ѝ се променило и започнала да се държи грубо с майка си, да я нагрубява и обижда, да я укорява и обвинява без причина. Молителката търпяла тихо с цел да не възникват скандали. Но през последните месеци дъщеря ѝ започнала да посяга да я бие. Конкретният повод за депозиране на молбата за защита е побой, нанесен от ответника на 25.09.2023г. около 9.30 ч. сутринта. Молителката била станала рано и правела кафе и на двете. Излязла в коридора и тогава безпричинно дъщеря ѝ започнала да я удря, рита и блъска в стената, скубейки я, викайки: „мръсна гад“, „свиня“, „амеба“, „мразя те“, „махай се от жилището ми, ще те пребия“, „гадино“, „като се върна да те няма в апартамента, не мога да те понасям, щете смачкам“, „дай ми нотариалния акт“. От ударите на молителката ѝ се завило свят и припаднала. Дъщеря ѝ взела телефона, като след продължителни молби ѝ го върнала. Побоят продължил около 20 минути. След него била в безпомощно състояние и се страхувала за живота си. На следващия ден депозирала жалба в полицията. Прибрала се в къщи, но живеела в страх и притеснение. На 27.09.202г. дъщеря ѝ се прибрала в къщи и отново я хванала за косата с дясната ръка в опит да ѝ нанесе удар, но бързала и я оставила. През цялото време повтаряла: „не мога да те гледам“, „идиотка“, „не те обичам“, „не си ми майка“. Основната цел на ответника била молителката да напусне жилището и да ѝ предаде оригинала на нотариалния акт за собственост. На излизане ответникът казала, че в петък - 29.09.2023г. пътувала и като се върнела на 05.10.2023г. майка ѝ да я нямало с „парцалите“ иначе „горко ѝ“. Молителката

твърди, че това е трети случай на нанесен побой от страна на дъщеря ѝ. Страхувала се за живота си, защото дъщеря ѝ била вербално агресивна и всичко ѝ пречело и я дразнело. Молителката е подавала жалби до полицията, но нямала никакво съдействие и резултат. След като дъщеря ѝ взела телефона, за да има връзка с околния свят отишла при своя позната, която ѝ дала временно телефонен апарат, който ползвала с дубликат на своята СИМ карта. По изложените съображения, молителят твърди, че с тези свои действия ответникът предизвикал в него страх и притеснение. Освен това чувството му за страх за живота и здравето му се засилвало от обстоятелството, че това не била първа агресивна проява срещу него от страна на ответника, а само един акт от този системен физически и психически тормоз. Моли съда да наложи мерки за защита по ЗЗДН. Претендира разноски.

Ответникът В. П. А. се явява в съдебно заседание и оспорва твърденията в сезиращата молба. Заявява, че жилището е нейно, винаги е работила и е заплащала сметките. Това, което се случвало между страните не било нормално според нея.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

Молбата за защита е предявена от молителя В. С. срещу дъщеря ѝ В. А.. По делото е представено удостоверение за родствени връзки № РВЕ23-УГ01-8175/05.10.2023г. издадено от Столична Община, район Възраждане. По делото не са спори, че страните са роднини по права линия от първа степен. Разпоредбата на ч. 3, ал. 1 т. 5 дава право на защита на лица, което е пострадало от актове на домашно насилие, извършени от нисходящ, какъвто безспорно в настоящия случай е ответникът В. А..

По изложените съображения съдът намира, че е надлежно сезиран с молба за защита по реда на ЗЗДН от лице, което е в родствена връзка с ответника като негов нисходящ. Молбата, инициирала производството пред настоящия съд е подадена от лице, което твърди, че е пострадало от домашно насилие, извършено от лице в хипотезата на чл. 3, т. 5 ЗЗДН и в рамките на преклузивния срок, визиран в нормата на чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН. Искането надлежно ангажира компетентността на сезирания съд, с оглед разпоредбата на чл. 7 ЗЗДН и удовлетворява изискванията за редовност и срочност на същата по смисъла на чл. 9 и чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН. Представена е изискуемата декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН. По изложените съображения съдът приема, че производството се явява допустимо и съдът дължи произнасяне по съществото на спора.

Страните по делото не спорят, че обитават съвместно жилище, собственост на ответника на адрес гр. София ж.к. „Сердика“, бл. 16, ет. 6, ап. 24. Според молителката дъщеря ѝ през последните години се държала грубо и вербално агресивно към нея, но тя потърсила защита след третия случай на физическо насилие. Към делото са приети като писмени доказателства и приложени материали от досъдебно производство № 1522/2023г – на ОЗ РУ на СДВР, пр. пр. № 41197/2023г. по гр. д. № 54567/2023г. Същото е образувано по жалба на молителката С. за извършен побой на 25.09.2023г. около 9.30 ч. от страна на нейната дъщеря. При извършените следствени действия е установено, че двете живеят в жилището, собственост на ответника, закупено от майка ѝ, което иска да продаде.

По делото е представено съдебно-медицинско удостоверение № 844/2023г. от 26.09.2023г., издадено от съдебен лекар при УМБАЛ „Александровска“ ЕАД гр. София след преглед на молителката. Същата е заявила, че на 25.0.2023г. около 9.30ч. за пореден път е била удряна, скубана, дърпана и блъскана в стената от дъщеря си. При прегледа на молителката Станииславова са установени множество охлузвания в областта на лицето, кръвонасядания в областта на лицето, множество охлузвания в областта на десния горен крайник, кръвонасядания в горните крайници, множество повърхностни охлузвания в областта на гърба. Според съдебния лекар тези наранявания са получени в резултат от действието на тъпи и тъпоръбести предмети, по механизма на удари с или върху такива и са могли да бъдат получени по начина, твърдян от молителката.

За установяване на твърдените в молбата за защита актове на насилие молителят С. е

ангажирал гласни доказателства. В съдебно заседание на 07.11.2023г. свидетелят Здравка Антимова – позната на молителката, разказва, че същата дошла при нея в края на месец септември тази година. Било ден сряда. Молителката стояла на пейка пред блока и чакала дъщеря ѝ да излезе, защото се страхувала да се върне в жилището. Молителката изглеждала зле, плачела, казала, че дъщеря ѝ искала да продаде апартамента, взела ѝ ключовете и телефона. Затова помолила свидетелката да ѝ даде телефонен апарат, за да има връзка със света, защото нямало къде да живее. Двете ходили до офис на мобилен оператор и взели дубликат на СИМ карта. Молителката ѝ разказала за побоя нанесен от дъщеря ѝ. Знаела и за друг такъв случай в края на миналата година, но не бил толкова жесток. Няколко дни след това се видели с молителката и тя казала, че е подала жалба в полицията. Съдът кредитира показанията на свидетелката Антимова-Бейкова в частта, в която разказва лични впечатления като съответстващи на останалите събрани по делото доказателства.

По делото е изслушан като свидетел и приятелка на ответника – Даниела Дечева. Свидетелската твърди, че познава ответника от няколко години, били много близки, общували си всеки ден. Свидетелската познавала и майка ѝ била е в тях като ѝ направило впечатление, че отношенията между страните са много напрегнати. Според свидетелката ответникът не обичала това жилище, не искала да прекарва там, предпочитала да е при приятели. Свидетелската разказва, че на 25.09.2023г. ответникът дошла в квартирата ѝ около 10-10-30ч. , била напрегната и казала, че се скарала с майка си за нотариалния акт на апартамента. Свидетелската твърди, че скандалите винаги са били част от дома на страните, но не се е стигало до физическа саморазправа. Ответникът била откровен и открит човек, не била от хората, които ще си премълчат ако нещо не е наред. Скандалите между страните били чест, като в тях участвали и двете страни. Ответникът искала да се отдели от майка си. Като човек имала голяма уста, но не била агресивна. Съдът кредитира показанията на свидетелката в частта, в която разказва лични впечатления, но не и в тази, в която дава оценки на страните и на отношенията им.

При съвкупна преценка на събраните по делото доказателства. Съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН, всеки акт на физическо, емоционално и психическо насилие спрямо лицата по чл. 3 ЗЗДН представлява такъв на домашно насилие. Съгласно чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗДН домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудително ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство. В закона липсва легална дефиниция на понятията "психическо и емоционално насилие", но наложеното в практиката разбиране е, че се касае за засягането на психологическата неприкосновеност на дадено лице чрез принуда или заплахи, вербално насилие, тормоз, сплашване, постоянно критикуване, засрамване, порицаване, използване на обидни имена и епитети. То може да доведе до намаляване самочувствието на жертвата на насилието и до засягане на нейното достойнство, да предизвика у нея уплаха, тревожност, стрес, и др. неприятни изживявания, накърняващи психологическото добруване, чиито аспекти са гарантирани и от чл. 3 от ЕКЗПЧОС, провъзгласяващ правото на защита от унижително и нечовешко третиране. Преценката за наличие на психическо и емоционално насилие е винаги конкретна и следва да бъде извършена не само с оглед на индивидуално сочен от молителя акт, взет изолирано, а след съобразяване на сложените между страните взаимоотношения във времето.

Според установената практика на съдилищата декларацията по чл. 9 ЗЗДН се ползва с доказателствена сила и е изцяло обвързваща съда, само и единствено при липса на представени по делото гласни и писмени доказателства. При наличието на ангажирани други доказателства по делата, съдът е длъжен да възприема изложените в декларацията твърдения единствено след анализ на всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност.

При това положение, за да се проведе успешно доказване на изрично оспорените

твърдения за осъществено спрямо молителката домашно насилие, същата следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че чрез действията си ответникът чрез действия и/или думи е осъществил действия попадащи в приложното поле на чл. 2 ЗЗДН. Съответно, върху ответника е ангажираните на доказателства, оборващи или внасящи съмнение в изложеното в декларацията или представените от молителя доказателства.

В настоящия случай съдът приема за изцяло доказани твърденията на молителя С., че на 25.09.2023г. около 9.30 ч. сутринта ответникът А. е извършила спрямо нея актове, които могат да бъдат определени като такива на домашно насилие. От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства се установи, че на 25.09.2023г. около 9.30 ч. между страните е имало скандал. Това обстоятелство се потвърждава от разпита и на двете свидетелки. Че е имало физическа саморазправа на посочената дата от страна на ответника нейната майка се установява от разпита на свидетелката Антимова-Бейкова, от приложеното съдебно-медицинско удостоверение и от приобщените материали от извършената проверка по реда на НПК. На следващите дни актовете на насилие от страна на ответника по отношение на нейната майка продължили с психическо такова, отправане на заплахи, обиди, лишавайки я от средство за комуникация. Актът на насилие в конкретния случай са както нанесения побой, така и вербалната агресия по време на скандалите между страните, които според Дечева били част от техния дом. По делото се установи и че тези прояви на агресия от страна на ответника не са били изолиран случай. Тази фактическа обстановка предполага молителката да е изпитала страх за живота и здравето си от изкрешените от ответника закани по негов адрес на процесната дата и следващите дни, като физическите наранявания само са подсилили ефекта на заплахите.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства се установи, че ответникът А. е извършила актове на психическо насилие по отношение на молителя С.. В конкретния случай се установиха както актове на физическо насилие, от които молителя търпи болки и страдания, така и психическо насилие. Психическо насилие представлява въздействие върху психиката на дадено лице, с което му се причинява тормоз – като непристойно поведение, осъществявано през определен период от време, многократно или систематично и изразено чрез физически действия, писмено или устно, с жестове или други действия, извършени умишлено, които могат да накърнят физическата или психологическа цялост на друго лице. При психическо насилие отношението на едно лице спрямо друго, предизвиква попадането на последното в състояние на психологическа травма, която би могла да се изразява в тревожност, депресия и други форми на нервно разстройство. Това са оплакванията, заявени от молителя Светославова в сезиращата молба. С оглед на гореизложеното, съдът прилага спрямо ответника, като извършител на психическо насилие, мерките по чл. 5, ал. 1, т.1 и т.3 от ЗЗДН, чрез които ще се даде защита на молителя В. С... Съдът не е обвързан от искането и следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки (чл. 16, ал. 1 ЗЗДН). Същевременно, неизпълнението на мерките ще доведе до влизането в действие на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

Съдът като взе предвид отношението между страните, обстоятелството, че те обитават единственото им жилище и в живота си са имали периоди на добри отношения, а и предвид обстоятелството, че са образовани и възпитани жени подходяща мярка е задължение на ответника А. да се въздържа от извършване на домашно насилие – чл.5, ал.1, т.1 от ЗЗДН. За гарантиране в достатъчна степен интересите на пострадалото лице, че няма да бъде обект на бъдещо насилие от страна на ответника, и предвид тежестта на актовете на домашно насилие и последиците от тяхното извършване, съдът счита, че мерките за защита по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН трябва да бъдат наложени за срок от осемнадесет месеца, считано от издаването на заповедта за защита, а неизпълнението на последната ще доведе до прилагането на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

Съгласно чл. 5, ал. 3 от ЗЗДН при уважаване на молбата за защита съдът е длъжен да наложи на извършителя на домашното насилие глоба в размер от 200 до 1000 лева. При определянето на размера на глобата съдът взема предвид тежестта на нарушенията, подбудите за тяхното извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината

обстоятелства. Като съобрази естеството на акта на домашно насилие, отличаващ се с особена дързост, както и последиците и мястото на извършването на акта на физическо и психическо насилие и съобразявайки обектът на посегателство – родната майка, която е осигурила дом за своето дете и го е отгледала сама, съдът налага на ответника глоба в размер от 300 (триста) лева.

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, В. А. се осъжда да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

В настоящото производство молителят е претендирал разноски в размер на 600 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар. Представил е доказателство за заплащането им и списък по чл. 80 от ГПК. Настоящият състав като взе предвид изхода на делото и предявената претенция намира, че ответникът следва да заплати на молителя С. сторените по делото разноски в размер на 600 лв.

Така мотивиран, *СЪДЪТ*

РЕШИ:

ИЗДАВА ЗАПОВЕД, на основание чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН, срещу **В. П. А., ЕГН *******, с адрес в гр. София, ж.к. „Сердика“, бл. 16, ет. 6, ап. 24 като:

ЗАДЪЛЖАВА В. П. А., ЕГН 909026479, с адрес в гр. София, ж.к. „Сердика“, бл. 16, ет. 6, ап. 24, на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на **В. К. С., ЕГН *******, с адрес гр. София, ж.к. „Сердика“, бл. 16, ет. 6, ап. 24;

ПРЕДУПРЕЖДАВА В. П. А., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. „Сердика“, бл. 16, ет. 6, ап. 24, че при неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 2 от ЗЗДН полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на **В. П. А., ЕГН *******, с адрес в гр. София, ж.к. „Сердика“, бл. 16, ет. 6, ап. 24, на основание чл. 5, ал. 3 от ЗЗДН, глоба в размер на 300 (триста) лева, платима в полза на държавния бюджет.

ОСЪЖДА В. П. А., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. „Сердика“, бл. 16, ет. 6, ап. 24 да заплати по сметка на СРС държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева, на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

ОСЪЖДА В. П. А., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. „Сердика“, бл. 16, ет. 6, ап. 24, да заплати на **В. К. С., ЕГН *******, с адрес гр. София, ж.к. „Сердика“, бл. 16, ет. 6, ап. 24 на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сума в размер на 600 лв. адвокатски хонорар.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в седмодневен срок, считано от днес - 08.12.2023г, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение (чл. 20 от ЗЗДН).

Преписи от настоящото решение да се изпратят на полицейските управления по адресите на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____